

Ю. О. Митропольський, В. Г. Коломієць (Ін-т математики НАН України, Київ),
 О. В. Коломієць (Ін-т кібернетики НАН України, Київ)

ПРО ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ УСЕРЕДНЕННЯ В СТОХАСТИЧНИХ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯННЯХ ГІПЕРБОЛІЧНОГО ТИПУ

We prove the theorem on the application of the Bogolyubov – Mitropol'skii averaging principle to stochastic partial differential equations of hyperbolic type.

Доведено теорему про застосування принципу усереднення Боголюбова – Митропольського для стохастичних диференціальних рівнянь з частинними похідними гіперболічного типу.

М. М. Боголюбов [1] у 1945 р. запропонував і обґрунтував метод усереднення в загальному вигляді. Суть цього методу полягає в наступному.

Розглянемо систему диференціальних рівнянь вигляду

$$\frac{dx}{dt} = \varepsilon X(t, x). \quad (1)$$

Нехай існує середнє від $X(t, x)$ за часом

$$\lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{T} \int_0^T X(t, x) dt = X_0(x). \quad (2)$$

Стверджується, що на великих інтервалах часу $O(1/\varepsilon)$, коли $X(t, x)$ є обмеженою і задовольняє умову Ліпшиця, розв'язок рівняння (1) як завгодно мало відрізняється від розв'язку рівняння

$$\frac{dy}{dt} = \varepsilon X_0(y) \quad (3)$$

для як завгодно малого ε .

Й. І. Гіхман [2] у 1952 р. довів, що принцип усереднення М. М. Боголюбова є частинним випадком спеціальної теореми про неперервну залежність розв'язків диференціальних рівнянь від параметра.

Розглядається система диференціальних рівнянь

$$\frac{dx}{dt} = X(t, x, \lambda) \quad (4)$$

і система

$$\frac{dy}{dt} = X(t, y, \lambda_0). \quad (5)$$

Нехай виконується умова інтегральної неперервності

$$\lim_{\lambda \rightarrow \lambda_0} \int_t^{t+\tau} X(\theta, x, \lambda) d\theta = \int_t^{t+\tau} X(\theta, x, \lambda_0) d\theta, \quad 0 \leq t \leq t+\tau < T. \quad (6)$$

Тоді $|x(t) - y(t)| < \sigma$, де σ — як завгодно мале число.

Якщо в рівняння (1) ввести повільний час $\tau = \varepsilon t$, то воно набере вигляду

$$\frac{dx}{d\tau} = X\left(\frac{\tau}{\varepsilon}, x\right) = Y(\tau, x, \varepsilon), \quad (7)$$

а рівняння (3) —

$$\frac{dy}{d\tau} = X_0(y). \quad (8)$$

Якщо тепер покласти

$$Y(\tau, x, 0) = X_0(x),$$

то функція $Y(\tau, x, \varepsilon)$ буде інтегрально неперервною за параметром ε при $\varepsilon = 0$.

Нагадаємо, що функція $Y(\tau, x, \lambda)$ є інтегрально неперервною в області

$$G = \{0 \leq t \leq T \times x \in \mathcal{D} \subset \mathbb{R}^n \times \lambda \in \Lambda\}$$

за параметром λ в точці згущення $\lambda_0 \in \Lambda$, якщо для будь-яких $t \in [0, T]$ і $x \in \mathcal{D}$ виконується співвідношення (6).

Справді, покладаючи $\lambda = \varepsilon$ і $\lambda_0 = 0$, за умовою (6) для функції $Y(\tau, x, \varepsilon)$ маємо

$$\begin{aligned} \lim_{\varepsilon \rightarrow 0} \int_0^t Y(\tau, x, \varepsilon) d\tau &= \lim_{\varepsilon \rightarrow 0} \int_0^t X\left(\frac{\tau}{\varepsilon}, x\right) d\tau = t \lim_{\varepsilon \rightarrow 0} \frac{\varepsilon}{t} \int_0^{t/\varepsilon} X(\theta, x) d\theta = \\ &= tX_0(x) = \int_0^t X_0(x) d\theta = \int_0^t Y(\tau, x, 0) d\tau. \end{aligned}$$

У цій роботі ми застосовуємо метод усереднення до розв'язування мішаних крайових задач нелінійних стохастичних диференціальних рівнянь з частинними похідними гіперболічного типу. І хоча ці питання є новими, дослідженню стохастичних диференціальних рівнянь з частинними похідними присвячено чимало робіт (див., наприклад, роботи Й. І. Гіхмана, Г. Є. Пясецької [3], Т. Л. Царенко [4], Й. І. Гіхмана [5, 6], Лл. Й. Гіхмана [7], Б. В. Бондарева [8, 9], А. Я. Дороговцева, С. Д. Івасишена, А. Г. Кукуша [10], С. Я. Махно [11], Б. Л. Розовсько-го [12]).

Для стохастичних диференціальних рівнянь з частинними похідними гіперболічного типу ми наводимо теорему про неперервну залежність розв'язків від параметра. Ця теорема дозволяє одержати обґрунтування принципу усереднення Боголюбова – Митропольського [13] для стохастичних диференціальних рівнянь з частинними похідними гіперболічного типу.

Для детермінованих рівнянь такі теореми доведено в роботах С. Д. Ейдельмана [14], Р. З. Хасьмінського [15], Ю. О. Митропольського і Г. П. Хоми [16], М. Кисилевича [17] та ін.

Розглянемо стохастичне диференціальне рівняння гіперболічного типу

$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} - \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} = f\left(t, x, u, \frac{\partial u}{\partial t}, \frac{\partial u}{\partial x}, \lambda\right) + g\left(t, x, u, \frac{\partial u}{\partial t}, \frac{\partial u}{\partial x}, \lambda\right) \dot{w}(t), \quad (9)$$

де f і g — нелінійні функції, $\lambda \in \Lambda$, Λ — деяка множина значень параметра λ , для якого λ_0 — гранична точка, x — координата, $0 \leq x \leq l$, t — час, $0 \leq t \leq L$, $\dot{w}(t)$ — білий шум, узагальнена похідна по t від вінерівського процесу $w(t)$.

Під розв'язком рівняння (9) розуміється випадковий процес, що задовольняє інтегральне стохастичне рівняння Іто [11, 12]. Потрібно знайти розв'язок цього рівняння, який задовольняє однорідні крайові

$$u(t, 0) = 0, \quad u(t, l) = 0 \quad (10)$$

і початкові

$$u(0, x) = F_1(x), \quad \frac{\partial u(0, x)}{\partial t} = F_2(x) \quad (11)$$

умови. Тут $F_1(x)$ і $F_2(x)$ — неперервні і обмежені функції для всіх $x \in [0, l]$.

Припускаємо, що $F_1(x)$ і $F_2(x)$ мають дві неперервні похідні. За цих умов їх можна зобразити рівномірно збіжними до них рядами Фур'є.

Й. І. Гіхман [6] за допомогою методу Бубнова – Гальоркіна довів теорему існування та єдиності розв'язку першої мішаної задачі для стохастичного лінійного гіперболічного рівняння другого порядку.

Лл. Й. Гіхман [7] методом Фур'є одержав розв'язок задачі Коші для деяких стохастичних рівнянь з частинними похідними другого порядку гіперболічного типу.

Нехай коефіцієнти рівняння (9) задовольняють умови:

1. Функції $f(t, x, u, p, q, \lambda)$ і $g(t, x, u, p, q, \lambda)$, $p = \frac{\partial u}{\partial t}$, $q = \frac{\partial u}{\partial x}$ є визначеними в області $I \times \mathbb{R} \times \mathcal{D} \times \Lambda = \{0 \leq t \leq L, 0 \leq x \leq l, (u, p, q) \in \mathcal{D}, \lambda \in \Lambda, \mathcal{D} —$ обмежена область тривимірного простору}, неперервними або вимірними за сукупністю своїх змінних.

2. Існує така постійна K , що виконуються нерівності

$$|f(t, \dot{x}, u_1, p_1, q_1, \lambda) - f(t, x, u_2, p_2, q_2, \lambda)| + |g(t, x, u_1, p_1, q_1, \lambda) - g(t, x, u_2, p_2, q_2, \lambda)| \leq K(|u_1 - u_2| + |p_1 - p_2| + |q_1 - q_2|), \quad (12)$$

$$|f(t, x, u, p, q, \lambda)|^2 + |g(t, x, u, p, q, \lambda)|^2 \leq K(1 + u^2 + p^2 + q^2), \quad (13)$$

$$\int_t^{t+\Delta} |f(\tau, x, u, p, q, \lambda) - f(\tau, x, u, p, q, \lambda_0)| d\tau \leq h(\lambda)(1 + |u| + |p| + |q|), \quad t + \Delta < L, \quad (14)$$

$$\int_0^{\alpha} |g(\tau, x, u, p, q, \lambda) - g(\tau, x, u, p, q, \lambda_0)|^2 d\tau \leq h(\lambda)(1 + u^2 + p^2 + q^2), \quad (15)$$

де $h(\lambda) \rightarrow 0$ при $\lambda \rightarrow \lambda_0$.

3. Розв'язок рівняння

$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} - \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} = f\left(t, x, u, \frac{\partial u}{\partial t}, \frac{\partial u}{\partial x}, \lambda_0\right) + g\left(t, x, u, \frac{\partial u}{\partial t}, \frac{\partial u}{\partial x}, \lambda_0\right) \dot{w}(t) \quad (16)$$

при крайових і початкових умовах (2), (3) належить разом з деяким ρ -околом області \mathcal{D} .

Умови (14), (15) означають, що

$$\lim_{\lambda \rightarrow \lambda_0} \int_t^{t+\Delta} f(\tau, x, u, p, q, \lambda) d\tau = \int_t^{t+\Delta} f(\tau, x, u, p, q, \lambda_0) d\tau,$$

$$\lim_{\lambda \rightarrow \lambda_0} \int_0^L |g(\tau, x, u, p, q, \lambda) - g(\tau, x, u, p, q, \lambda_0)|^2 d\tau = 0.$$

Перша з цих умов означає, що функція f інтегрально неперервна по λ в точці $\lambda = \lambda_0$, друга — те ж саме в більш сильному сенсі. Справедлива така теорема.

Теорема 1. Якщо для коефіцієнтів рівняння (9) виконано умови 1–3, то його розв'язок неперервний в середньоквадратичному при $\lambda \rightarrow \lambda_0$

$$M|u(t, x, \lambda) - u(t, x, \lambda_0)|^2 \rightarrow 0,$$

де $u(t, x, \lambda_0)$ — розв'язок рівняння (16), M — математичне сподівання.

Доведення теореми 1 можна одержати із теореми про неперервну залежність розв'язків від параметра стохастичних звичайних диференціальних рівнянь [18]. Зазначимо при цьому, що при виконанні умов 1, (12), (13) існує неперервний обмежений розв'язок задачі (9)–(11), єдиний з точністю до стохастичної еквівалентності.

Мішану задачу (9)–(11) можна звести до задачі Коші за допомогою методу Бубнова–Гальоркіна

$$u_n(t, x, \lambda) = \sum_{k=1}^n z_k(t, \lambda) X_k(x), \quad (17)$$

де $X_k(x)$, $k = 1, 2, \dots$, в загальному випадку є системою лінійно незалежних координатних функцій, двічі неперервно диференційовних, які задовольняють крайові умови. У випадку крайових умов (10) в якості $X_k(x)$ використовують функції $\sin(k\pi x/l)$.

Тоді згідно з методом Бубнова – Гальоркіна, підставляючи (17) у початкове рівняння (9), домножаючи обидві частини рівності на $\sin(k\pi x/l)$ і виконуючи інтегрування по x у межах від 0 до l , одержуємо систему звичайних стохастичних диференціальних рівнянь для знаходження невідомих функцій $z_k(t, \lambda)$, $k = 1, 2, \dots, n$, для якої доведено теорему Й. І. Гіхмана про неперервну залежність її розв'язків від параметра [18].

Розглянемо тепер безпосереднє застосування принципу усереднення [1] в стохастичних диференціальних рівняннях з частинними похідними гіперболічного типу. Теорему про усереднення таких рівнянь можна одержати як наслідок спеціальної теореми про неперервну залежність їх розв'язків від параметра [2].

Розглянемо стохастичне диференціальне рівняння другого порядку гіперболічного типу

$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} - \varepsilon \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} = \varepsilon f\left(t, x, u, \frac{\partial u}{\partial t}, \frac{\partial u}{\partial x}\right) + \sqrt{\varepsilon} g\left(t, x, u, \frac{\partial u}{\partial t}, \frac{\partial u}{\partial x}\right) \dot{w}(\sqrt{\varepsilon} t) \quad (18)$$

при крайових і початкових умовах (10), (11), де ε — малий додатний параметр, f і g — нелінійні функції, $\dot{w}(t)$ — білий шум.

Нехай виконано умови:

1°. Функції f і g є визначеними в області

$$I \times \mathbb{R} \times \mathcal{D} = \{0 \leq t \leq L, 0 \leq x \leq l, (u, p, q) \in \mathcal{D}\},$$

обмеженими, неперервними або вимірними за сукупністю змінних і задовольняють в обмеженій області тривимірного простору \mathcal{D} умову Ліпшиця.

2°. Рівномірно відносно x, u, p, q існує границя

$$\lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{T} \int_0^T f(t, x, u, p, q) dt = f_0(x, u, p, q).$$

3°. Існує така функція g_0 , що

$$\lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{T} \int_0^T |g(t, x, u, p, q) - g_0(x, u, p, q)|^2 dt = 0.$$

4°. Розв'язок усередненого рівняння

$$\frac{\partial^2 v}{\partial t^2} - \varepsilon \frac{\partial^2 v}{\partial x^2} = \varepsilon f_0\left(x, u, \frac{\partial v}{\partial t}, \frac{\partial v}{\partial x}\right) + \sqrt{\varepsilon} g_0\left(x, v, \frac{\partial v}{\partial t}, \frac{\partial v}{\partial x}\right) \dot{w}(\sqrt{\varepsilon} t) \quad (19)$$

належить разом зі своїм ρ -околом області \mathcal{D} .

Справедлива така теорема.

Теорема 2. Нехай для рівняння (18) виконано умови 1° і

$$\frac{1}{T} \int_0^T |f(t, x, u, p, q) - f_0(x, u, p, q)| dt \leq h_1(T)(1 + |u| + |p| + |q|),$$

$$\frac{1}{T} \int_0^T |g(t, x, u, p, q) - g_0(x, u, p, q)|^2 dt \leq h_2(T)(1 + u^2 + p^2 + q^2),$$

де $h_1(T) \rightarrow 0$ і $h_2(T) \rightarrow 0$ при $T \rightarrow \infty$. Тоді для кожного як завгодно малого η і як завгодно великого L знайдеться таке ε_0 , що

$$M|u(t, x, \varepsilon) - v(t, x, \varepsilon)|^2 < \eta$$

для всіх ε , $0 < \varepsilon < \varepsilon_0$, $t \in [0, L/\sqrt{\varepsilon}]$ і $0 \leq x \leq l$, де $u(t, x, \varepsilon)$ — розв'язок рівняння (18), а $v(t, x, \varepsilon)$ — розв'язок усередненого рівняння (19) з крайовими і початковими умовами (10), (11).

Всі інші способи поведінки розв'язків, наприклад такі, при яких вони виходять на заданому проміжку часу за межі області, будуть мати при малих ϵ малі ймовірності [19].

Доведення теореми 2 випливає із теореми 1. Справді, покладаючи $\tau = \sqrt{\epsilon} t$ і $\lambda = \sqrt{\epsilon}$, $\lambda_0 = 0$, переконуємося, що всі умови теореми 1 виконано.

На підставі теореми 2 в рівнянні (18) можна проводити усереднення всіх членів. Проте слід зауважити, що g_0 в рівнянні (19) не можна одержати звичайним усередненням за часом t . Звичайне усереднення може призвести до неправильних результатів.

Зауважимо, що малі випадкові збурення в (18) можуть набувати великих значень, проте ймовірність цих великих значень є малою [19].

Аналогічні результати справедливі для більш загальних нелінійних мішаних крайових задач, а також для систем стохастичних диференціальних рівнянь з частинними похідними. Проте визначення g_0 на основі умови 3^а у випадку систем рівнянь пов'язане з великими труднощами.

1. Боголюбов Н. Н. О некоторых статистических методах в математической физике. – Киев: Изд-во АН УССР, 1945. – 137 с.
2. Гихман И. И. По поводу одной теоремы Н. Н. Боголюбова // Укр. мат. журн. – 1952. – 4, № 2. – С. 215 – 219.
3. Гихман И. И., Пясецкая Т. Е. Об одном классе стохастических дифференциальных уравнений с частными производными, содержащих двухпараметрический белый шум // Предельные теоремы для случайных процессов. – Киев: Ин-т математики АН УССР, 1977. – С. 71 – 92.
4. Царенко Т. Л. О существовании и единственности решений стохастических уравнений Дарбу // Кибернетика. – 1972. – № 4. – С. 115 – 117.
5. Гихман И. И. О существовании слабых решений одного класса гиперболических систем, содержащих двухпараметрический „белый шум“ // Теория случайных процессов. – 1978. – Вып. 6. – С. 39 – 48.
6. Гихман И. И. О первой начально-краевой задаче для стохастического гиперболического уравнения // Там же. – 1980. – Вып. 8. – С. 20 – 31.
7. Гихман И. И. Решение начально-краевой задачи для стохастического уравнения гиперболического типа методом Фурье // Там же. – С. 31 – 35.
8. Бондарев Б. В. Усреднение в параболических системах, подверженных слабозависимым случайным воздействиям. L_1 -подход // Укр. мат. журн. – 1991. – 43, № 2. – С. 167 – 172.
9. Бондарев Б. В. Усреднение в параболических системах, подверженных слабозависимым случайным воздействиям. L_2 -подход // Там же. – № 3. – С. 315 – 322.
10. Дороговцев А. Я., Иващенко С. Д., Кукуш А. Г. Асимптотическое поведение решений уравнения теплопроводности с „белым шумом“ в правой части // Там же. – 1985. – 37, № 1. – С. 13 – 20.
11. Махно С. Я. Принцип усреднения для стохастических уравнений в частных производных // Теория случайных процессов. – 1980. – Вып. 8. – С. 113 – 117.
12. Розовский Б. Л. О стохастических дифференциальных уравнениях в частных производных // Мат. сб. – 1975. – 96, № 2. – С. 314 – 341.
13. Митропольский Ю. А. Метод усреднения в нелинейной механике. – Киев: Наук. думка, 1971. – 440 с.
14. Эйдельман С. Д. О применении принципа усреднения к квазилинейным параболическим системам второго порядка // Сиб. мат. журн. – 1962. – № 2. – С. 302 – 307.
15. Хасьяминский Р. З. О принципе усреднения для параболических и эллиптических дифференциальных уравнений и марковских процессов с малой диффузией // Теория вероятностей и ее приложения. – 1963. – 3, № 1. – С. 3 – 25.
16. Митропольский Ю. А., Хома Г. П. Математическое обоснование асимптотических методов нелинейной механики. – Киев: Наук. думка, 1983. – 216 с.
17. Кисилевич М. Теорема типа Н. Н. Боголюбова для гиперболического уравнения // Укр. мат. журн. – 1970. – 22, № 3. – С. 365 – 370.
18. Гихман И. И. Дифференциальные уравнения со случайными функциями // Зим. шк. по теории вероятностей и мат. статистике (Ужгород, февр. – март 1964г.) – Киев: Ин-т математики АН УССР, 1964. – С. 41 – 86.
19. Вентцель А. Д., Фрейдлин М. И. Флуктуация в динамических системах под действием малых случайных возмущений. – М.: Наука, 1979. – 429 с.

Одержано 03.02.2003